

Dla wspólnego dobra

12,1: Nie chciałbym, bracia, byście nie wiedzieli o darach duchowych. ² Wiecie, że gdyście byli poganami, ciągnęło was nieodparcie ku niemyim bożkom. ³ Otóż zapewniam was, że nikt, pozostając pod natchnieniem Ducha Bożego, nie może mówić: «Niech Jezus będzie przeklęty!». Nikt też nie może powiedzieć bez pomocy Ducha Świętego: «Panem jest Jezus». ⁴ Różne są dary łaski, lecz ten sam Duch; ⁵ różne też są rodzaje posługiwania, ale jeden Pan; ⁶ różne są wreszcie działania, lecz ten sam Bóg, sprawca wszystkiego we wszystkich. ⁷ Wszystkim zaś objawia się Duch dla *wspólnego* dobra. ⁸ Jednemu dany jest przez Ducha dar mądrości słowa, drugiemu umiejętność poznawania według tego samego Ducha, ⁹ innemu jeszcze dar wiary w tymże Duchu, innemu łaska uzdrawiania w jednym Duchu, ¹⁰ innemu dar czynienia cudów, innemu proroctwo, innemu rozpoznawanie duchów, innemu dar języków i wreszcie innemu łaska tłumaczenia języków. ¹¹ Wszystko zaś sprawia jeden i ten sam Duch, udzielając każdemu tak, jak chce. ¹² Podobnie jak jedno jest ciało, choć składa się z wielu członków, a wszystkie członki ciała, mimo iż są liczne, stanowią jedno ciało, tak też jest i z Chrystusem. ¹³ Wszyscyśmy bowiem w jednym Duchu zostali ochrzczeni, *aby stanowić* jedno Ciało: czy to Żydzi, czy Grecy, czy to niewolnicy, czy wolni. Wszyscyśmy też zostali napojeni jednym Duchem. ¹⁴ Ciało bowiem to nie jeden członek, lecz liczne *członki*. ¹⁵ Jeśliby noga powiedziała: «Ponieważ nie jestem ręką, nie należę do ciała» - czy wskutek tego rzeczywiście nie należy do ciała? ¹⁶ Lub jeśliby ucho powiedziało: Ponieważ nie jestem okiem, nie należę do ciała - czyż nie należałoby do ciała? ¹⁷ Gdyby całe ciało było wzrokiem, gdzie byłby słuch? Lub gdyby całe było słuchem, gdzie byłoby powonienie? ¹⁸ Lecz Bóg, tak jak chciał, stworzył *różne* członki umieszczając każdy z nich w ciele. ¹⁹ Gdyby całość była jednym członkiem, gdzie byłoby ciało? ²⁰ Tymczasem zaś wprawdzie liczne są członki, ale jedno ciało. ²¹ Nie może więc oko powiedzieć ręce: «Nie jesteś mi potrzebna», albo głowa nogom: «Nie potrzebuję was». ²² Raczej nawet niezbędne są dla ciała te członki, które uchodzą za słabsze; ²³ a te, które uważamy za mało godne szacunku, tym większym obdarzamy poszanowaniem. Tak przeto szczególnie się troszczymy o przyzwoitość wstydliwych członków ciała, ²⁴ a te, które nie należą do wstydliwych, tego nie potrzebują. Lecz Bóg tak ukształtował nasze ciało, że zyskały więcej szacunku członki z natury mało godne czci, ²⁵ by nie było rozdwojenia w ciele, lecz żeby poszczególne członki troszczyły się o siebie nawzajem. ²⁶ Tak więc, gdy cierpi jeden członek, współcierpią wszystkie inne członki; podobnie gdy jednemu członkowi okazywane jest poszanowanie, współwesela się wszystkie członki. ²⁷ Wy przeto jesteście Ciałem Chrystusa i poszczególnymi członkami. ²⁸ I tak ustanowił Bóg w Kościele najprzód apostołów, po wtóre proroków, po trzecie nauczycieli, a następnie tych, co mają dar czynienia cudów, wspierania pomocą, rządzenia oraz przemawiania rozmaitymi językami. ²⁹ Czyż wszyscy są apostołami? Czy wszyscy prorokują? Czy wszyscy są nauczycielami? Czy wszyscy mają dar czynienia cudów? ³⁰ Czy wszyscy posiadają łaskę uzdrawiania? Czy wszyscy przemawiają językami? Czy wszyscy potrafią je tłumaczyć? ³¹ Lecz wy starajcie się o większe dary: a ja wam wskażę drogę jeszcze doskonalszą:

13,1: Gdybym mówił językami ludzi i aniołów, a miłości bym nie miał, stałbym się jak miedź brzęcząca albo cymbał brzmiący. ² Gdybym też miał dar prorokowania i znał wszystkie tajemnice, i posiadał wszelką wiedzę, i wszelką *możliwą* wiarę, tak iżbym góry przenosił, a miłości bym nie miał, byłbym niczym. ³ I gdybym rozdał na jałmużnę całą majątność moją, a ciało wystawił na spalenie, lecz miłości bym nie miał, nic bym nie zyskał. ⁴ Miłość cierpliwa jest, łaskawa jest. Miłość nie zazdrości, nie szuka poklasku, nie unosi się pychą; ⁵ nie dopuszcza się bezwstydu, nie szuka swego, nie unosi się gniewem, nie pamięta złego; ⁶ nie cieszy się z niesprawiedliwości, lecz współweseli się z prawdą. ⁷ Wszystko znosi, wszystkiemu wierzy, we wszystkim pokłada nadzieję, wszystko przetrzyma. ⁸ Miłość nigdy nie ustaje, *nie jest* jak proroctwa, które się skończą, albo jak dar języków, który zniknie, lub jak wiedza, której zabraknie. ⁹ Po części bowiem tylko poznamy, po części prorokujemy. ¹⁰ Gdy zaś przyjdzie to, co jest doskonałe, zniknie to, co jest tylko częściowe. ¹¹ Gdy byłem dzieckiem, mówiłem jak dziecko, czułem jak dziecko, myślałem jak dziecko. Kiedy zaś stałem się mężem, wyzbyłem się tego, co dziecięce. ¹² Teraz widzimy jakby w zwierciadle, niejasno; wtedy zaś *zobaczymy* twarzą w twarz: Teraz poznaję po części, wtedy zaś poznam tak, jak i zostałem poznany. ¹³ Tak więc trwają wiara, nadzieja, miłość - te trzy: z nich zaś największa jest miłość (1 Kor 12-13).

Polecenia:

1. Wyjaśnij zastosowane przez św. Pawła określenie chrześcijan mianem członków Ciała Chrystusa.
2. Wymień dary udzielone wspólnocie Kościoła przez Ducha Świętego.
3. Wymień funkcje i zadania ustanowione przez Boga w Kościele.
4. Przedstaw i oceń zawartą w tekście charakterystykę miłości.
5. Na podstawie tekstu określ znaczenie miłości w życiu Kościoła.